

เปิดตำนาน 20 ปี ไวรัสร้าย

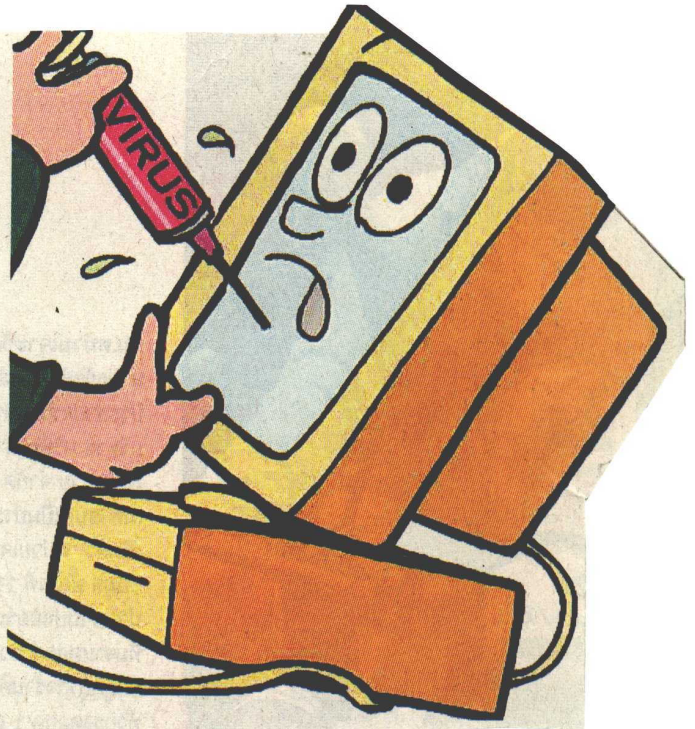
ไไวรัสคอมพิวเตอร์รณรงค์อายุครบ 20 ปี ในสัปดาห์นี้ หลังจากนักศึกษาปริญญาเอก ในสหรัฐ พัฒนาโปรแกรมร้ายตัวแรกเพื่อ ทดสอบระบบรักษาความปลอดภัย ส่งผลให้ ปัจจุบันมีไวรัสมากกว่า 60,000 สายพันธุ์ พร้อม ระบุขยับจากสร้างความรำคาญมาเป็นภัยอันตราย กับผู้ใช้ด้านผู้เขียนเดิมนำเทคโนโลยีใหม่เสริม เชี่ยวเลียบความร้ายกาจ ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญ พินิจ ส่วนใหญ่พุ่งโจมตีวินโดวส์และออคายอินเทอร์เน็ต เป็นพาหะในการแพร่ระบาด

นายเฟรด โคเฮน เป็นคนแรกที่พัฒนาไวรัส คอมพิวเตอร์ที่ทำงานได้จริง ระหว่างศึกษาระดับ ปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยเซาเทิร์น แคลิฟอร์เนีย ในสหรัฐ โดยมีเป้าหมายเพื่อทดสอบระบบรักษา ความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ ขณะที่นักเขียนไวรัส คนอื่นทำได้แค่สร้างโปรแกรมที่อาจกลายเป็นไวรัส ร้ายได้เท่านั้น

นายโคเฮน นำเสนอผลการศึกษารายงานของตัวเอง ในงานสัมมนาเรื่องความปลอดภัย เมื่อวันที่ 10 พ.ย. 2526 โดยเขาให้คำจำกัดความ ไวรัส ว่าเป็น "โปรแกรมหนึ่งที่ทำให้โปรแกรมอื่นติดเชื้อได้โดย การเข้าไปแก้ไขให้โปรแกรมเหล่านั้นบรรจุ โปรแกรมร้ายตัวนี้"

ทั้งนี้ เขา ได้ใส่ไวรัสดังกล่าวไว้ในโปรแกรม กราฟิก ที่เรียกว่า วิดี (VD) ซึ่งเขียนขึ้นสำหรับใช้ กับมินิคอมพิวเตอร์ แวกซ์ (Vax) โดยไวรัสที่ว่านี้ จะซ่อนอยู่ในโปรแกรมวิดีโอและอาศัยผู้ใช้ในการ ค้นหาคำส่วนอื่นๆ ในคอมพิวเตอร์แวกซ์ เพื่อแพร่ กระจายต่อไป

ในการทดสอบทั้งหมดของนายโคเฮน ไวรัส ดังกล่าวสามารถเข้าถึงทุกส่วนของคอมพิวเตอร์

ได้ภายในเวลาน้อยกว่า 1 ชั่วโมง เปรียบ เทียบกับสถิติที่เร็วที่สุดในปัจจุบัน คือ 5 นาที นอกจากนี้ นายโคเฮน ยังเขียนไว้ในรายงาน ด้วยว่า "ไวรัสเหล่านี้ แพร่ระบาดผ่านเครือข่าย คอมพิวเตอร์ด้วยวิธีเดียวกับที่ใช้ในการ แพร่ระบาดผ่านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นปฐมเหตุ ของการโจมตีระบบคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันได้ อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง"

ต้นกำเนิดไวรัสพันธุ์ใหม่

ในปี 2529 ไวรัสตัวใหม่ ซึ่งรู้จักกันในชื่อ "เบรน" (Brain) ก็ถูกเขียนขึ้นเพื่อโจมตี คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลของไอบีเอ็ม ไวรัสตัวนี้

มีต้นกำเนิดจากประเทศ ปากีสถาน และมีจุด มุ่งหมายเพื่อช่วย นักพัฒนาโปรแกรม ตรวจสอบการละเมิด ลิขสิทธิ์โปรแกรม คอมพิวเตอร์ การเกิดขึ้นของเบรน ได้จุด ประกายให้เกิดไวรัสตัวอื่น ขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ทั้ง ลีไฮ (Lehigh) เยรูซาเล็ม (Jerusalem) แคสเคด (Cas-cade) และไมอามี (Miami) ซึ่ง ทั้งหมดมีเป้าหมายอยู่ที่ผู้ใช้พีซี

และอาศัยฟลอปปี ดิสก์เป็นพาหะในการเดินทาง เมื่อโปรแกรมที่บรรจุไวรัสถูกนำไปใช้ใน คอมพิวเตอร์เครื่องอื่น และแม้จะสร้างความ รำคาญให้กับผู้ใช้ได้เป็นจำนวนมาก แต่ก็ไม่สามารถตรวจสอบได้

อย่างไรก็ดี ความพยายามกักตุนและยับยั้ง การแพร่ระบาดของไวรัส บีบให้ผู้เขียน โปรแกรมไวรัสต้องคิดหาวิธีใหม่เพื่อซ่อน โปรแกรมร้ายเหล่านี้ เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เพื่อไม่ให้ถูกตรวจพบได้ เป็นต้น

ในปี 2535 ไวรัสไมเคิลแอนเจโล (Michelangelo) ซึ่งถูกโปรแกรมให้ออกอาละวาดในวันที่ 6 มีนาคม แต่ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนอย่าง มาก ส่งผลความอลหม่านที่คาดไว้ไม่เกิดขึ้น

(สืบค้นต้นฉบับ)

ฟุงเป้าโจมตีวินโดวส์

ขณะเดียวกัน เมื่อไมโครซอฟท์ เปิดตัวซอฟต์แวร์วินโดวส์เวอร์ชันใหม่ นักเขียนไวรัสก็เริ่มพัฒนาโปรแกรมไวรัสเพื่อโจมตีระบบปฏิบัติการตัวใหม่ทันที ไวรัสดังกล่าว ชื่อ "แมคโคร" (Macro) และถูกสร้างขึ้นโดยใช้โปรแกรมที่ไม่ได้มาตรฐานในเวิร์ด

ผู้เชี่ยวชาญ เปิดเผยว่า ไวรัสเหล่านี้ กระจายตัวอย่างรวดเร็ว เนื่องจาก ประชาชนใช้ออกสารร่วมกัน และเมื่อวินโดวส์รุ่นใหม่เปิดตัว นักเขียนไวรัสก็เปลี่ยนไปใช้เทคโนโลยีใหม่เช่นกัน

ไวรัสเมลิสสา (Melissa) ซึ่งถูกค้นพบเมื่อเดือนมีนาคม 2542 ได้กลายเป็นแนวโน้มใหม่ เมื่อรวมไวรัสแมคโครไว้กับไวรัสอีกตัว และขโมย

สมุดที่อยู่ของโปรแกรมไมโครซอฟท์ เอาท์ลุค เพื่อส่งอีเมลไปยังเหยื่อรายใหม่

ความสำเร็จของเมลิสสาในครั้งนี้ เกิดจากข้อเท็จจริงที่ว่าอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมเพิ่มขึ้น และไวรัสที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่ ใช้ข้อบกพร่องในโปรแกรมอีเมล หรือพีซีที่เชื่อมต่อ กับอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้โปรแกรมประสงค์ร้ายที่อาศัยอินเทอร์เน็ตในการแพร่ระบาดเกิดขึ้น เป็นจำนวนมากเกือบทุกปี นับตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา

ไม่ว่าจะเป็น เลิฟ บั๊ก (Love Bug) ในปี 2543 รวมถึงไวรัสนิมดา (Nimda) และโค้ด เรด (Code Red) หรือไวรัสที่พบเมื่อเร็วๆ นี้ อย่าง โซบิก (Sobig) พาลีย์ (Palyh) สแลมเมอร์ (Slammer) และเอ็มเอสบลาสต์ (MSBlast) ซึ่งแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง และสร้างความเสียหายให้กับระบบคอมพิวเตอร์ได้มากกว่าที่นักเขียนโปรแกรมไวรัสรุ่นเก่าคาดไว้มาก